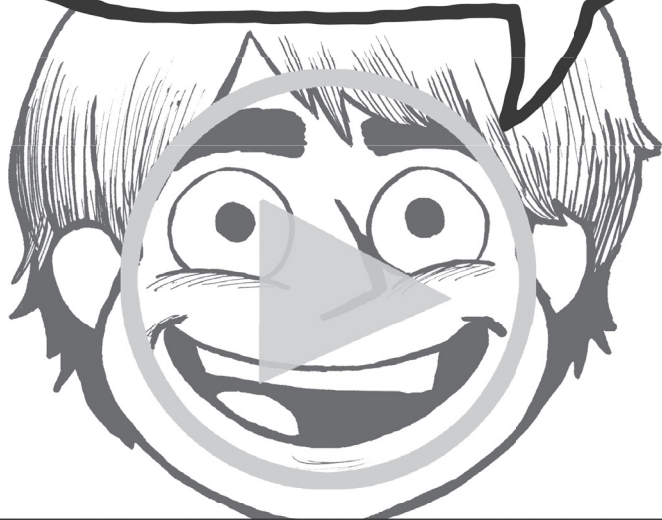

EU, HAIOS ^{LA} TV
O POVESTE DIN
GENERALĂ

JAMES PATTERSON

ȘI **CHRIS GRABENSTEIN**

TRADUCERE DIN LIMBA ENGLEZĂ: SORIN PETRESCU

CORINT JUNIOR

Capitolul 7

TEVE SAU NEVE

Sal! Eu sunt Jamie Grimm și sper că vei urmări noul meu sitcom de la TV... dacă voi avea vreodată unul.

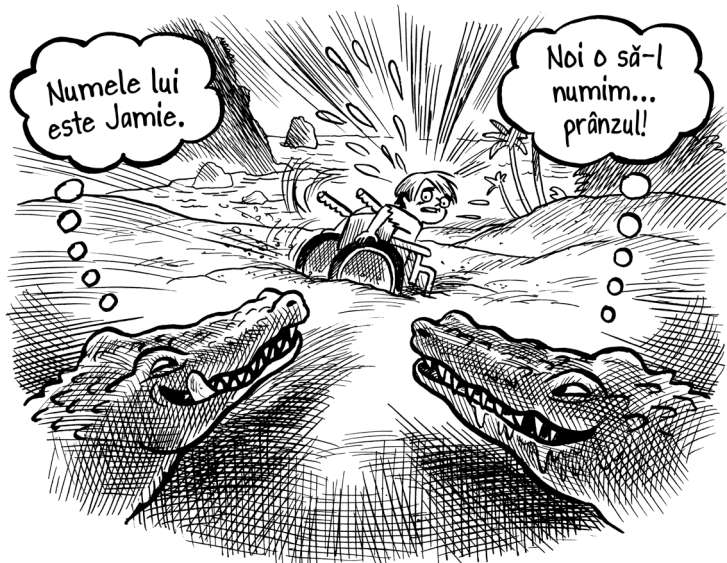
Vezi tu, atunci când am câștigat concursul Cel mai Comic Copil de pe Planetă, de la Hollywood, unul dintre premii consta în șansa de a juca în propriul meu serial TV la postul BNC.

Dar s-ar putea să nu am parte până la urmă de șansa asta, întrucât, hai să fim cinstiți, sunt o grămadă de genuri de televiziune la care nu pot face față cu brio. Un show polițist nu

intră în discuție, întrucât n-aș fi tocmai grozav la urmărirea băieților răi pe alei întunecate.

Nici la un show de genul *Supraviețuitorul* nu m-aș arăta mai breaz. Mai ales dacă s-ar petrece pe o insulă pustie cu tone de nisip.

Da, mi-a plăcut să mă aflu în vizită la Hollywood, dar casa mea adevărată este la Long Beach, în Long Island. Prin urmare, așadar, m-am întors în locul cel mai haios de pe Pământ: Generala.

Din fericire, am câțiva prieteni unul și unul! De pildă, Jimmy Pierce și Joey Gaynor. În majoritatea dimineților, mergem împreună tustrei la școală.

Mă rog, ei merg. Eu rulez!

Dar chestia supercool la Gaynor și Pierce este că tipii nu m-au tratat niciodată ca pe unul diferit sau handicapat (urăsc acest cuvânt – mă face să aduc cu un cal de curse). Gaynor are o vorbă despre asta: „Tu o să fii întotdeauna mai scund decât noi, amice.“

Ori de câte ori ajungem la o pantă mai răsărită, Gaynor și Pierce nu dau buzna în spatele meu să mă împingă ca pe un bebeluș obez în cărucior. Dar, uneori, mai prind de câte un mâner și-mi dau un zvâc fără să facă mare tevatură pe chestia asta.

Că tot veni vorba, Jimmy Pierce este de-a dreptul un geniu. E atât de deștept, încât, odată, mi-a spus că elefanții sunt singurele mamifere care nu pot să sară. „Elefanții și *cu mine*“, i-am reamintit eu.

Cât despre Joey Gaynor... el e doar puțin dus. Trăiește la limita limitei. Are tatuaje, inele în nas și acele capse mici de metal care arată ca niște coșuri de oțel. Mai nou, și-a tras o țeapă de metal prin ureche. Și-a făcut urechile să arate ca niște crevete la grătar pe o frigăruie.

În fiecare dimineață, în drumul nostru spre Generala din Long Beach, trecem pe lângă o școală primară.

După ore, băieți, o să vă arăt noul meu tatuaj! E într-un loc... ascuns.

Super... mor de nerăbdare!

Când ne văd venind, puștii se adună la marginea terenului de joacă și-mi strigă glume prin gardul de sârmă. Majoritatea poantelor sunt răsuflăte, dar puștii sunt drăguți.

Unde mai pui că ei sunt cei care m-au votat în finala concursului Cel mai Comic Copil de pe Planetă.

Așa că, normal, ne oprim și ascultăm.

Chiar și când se dovedește că facem o mare greșeală.

Capitolul 2

MĂ TĂVĂLESC DE RÂS

Am cam întârziat, dar puștii nu conțin să ne spună glume.

— Încă una și gata, le spun eu.

— Hei, Jamie, spune o fată roșcată cu pistrui, știi de ce jucătorii de golf poartă două perechi de pantaloni?

— Nu, de ce?

— Ca nu cumva să facă o gaură într-una dintre ele.

Puștii sunt din a patra și a cincea și toarnă bancuri pe care cei din a patra și a cincea le spun din moși-strămoși. Uneori, mă prefac că sunt așa de hazoase, încât mă silesc să dau drumul unui râs cu

Hei, Jamie,
știi bancul cu
acoperișul?
Ei, nu te mai
obosi, o să-ți
stea pe cap!

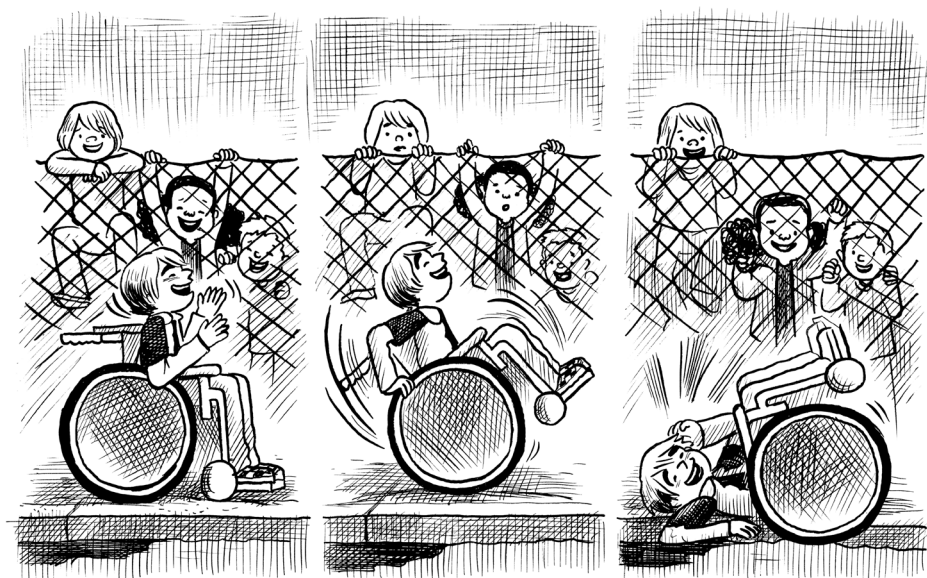
Jamie, de ce
nu poate nasul
tău să fie
de treizeci
de centimetri?

Nu știu.
De ce?

Pentru
că atunci
ar fi
trompă,
nu nas!

gura până la urechi și mă trag înapoi, ținându-mă pe roțile din spate.

Azi am făcut o greșală. Am executat cascadoria prea aproape de bordura trotuarului.

Gaynor și Pierce mă ridică și apoi îmi dau drumul în scaunul meu. Este un alt motiv pentru care ador să merg la școală cu escortă.

Prietena noastră Gilda Gold apare în capul străzii cu camera ei video taman când eu execut saltul pe spate și plonjez în rigolă. Gilda face întotdeauna filmulețe haioase. Uneori, joc și eu în

ele – chiar și atunci când nu știu că are camera pornită.

— Ce tumbă amuzantă, Jamie, îmi spune când revin în scaun. Dacă vreodată o să îți se urce la cap celebritatea, o să postez căderea asta în fund pe net. Poate o trimit și la un site de bârfe despre staruri.

— Mulțam, îi spun zâmbind.

Firește, nu-mi fac probleme că Gilda va posta giumbușlucul ăsta online.

Nimeni nu l-ar urmări. Nu mai sunt o celebritate. Sunt doar un puști care, odată ca niciodată, a câștigat un concurs de glume la TV.

Un puști care ar fi trebuit să știe să nu facă vreo cascatorie prea aproape de bordură. Mai ales lângă o băltoacă.

Chiloții mei uzi o să plescăie toată ziua!